

Bryssel den 17 juni 2026
(OR. en)

10751/26

Interinstitutionellt ärende:
2026/0146 (NLE)

FISC 225
ECOFIN 842

FÖRSLAG

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 17 juni 2026

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2026) 281 final

Ärende: Förslag till
RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT
om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 om bemyndigande
för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från
artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system
för mervärdesskatt

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 281 final.

Bilaga: COM(2026) 281 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.6.2026
COM(2026) 281 final

2026/0146 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹ (*momsdirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 9 oktober 2025 ansökte Republiken Italien om ett bemyndigande om att få fortsätta att tillämpa avvikelser från artiklarna 206 och 226 i momsdirektivet när det gäller betalning av mervärdesskatt och faktureringsreglerna för leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till offentliga myndigheter och till företag som kontrolleras av centrala och lokala myndigheter.

Genom en skrivelse av den 27 april 2026 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i momsdirektivet, övriga medlemsstater om Republiken Italiens ansökan. Genom en skrivelse av den 28 april 2026 underrättade kommissionen Republiken Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Efter införandet av ett system med statistiska kontroller upptäckte Italien att det förekom omfattande mervärdesskattebedrägeri i samband med leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till offentliga myndigheter. För att stoppa detta missförhållande ansökte Italien under 2014 om att mervärdesskatt inte längre ska utbetalas till leverantören när det gäller leveranser till offentliga myndigheter, utan till ett separat och spärrat bankkonto hos skatteförvaltningen. Denna mekanism kallas vanligtvis ”uppdelad betalning”, eftersom betalningen som vanligtvis överförs i sin helhet av kunden till leverantören (ersättning i utbyte mot leveransen plus mervärdesskatt) delas upp i i) å ena sidan den ersättning som betalas till leverantören av varorna eller tillhandahållaren av tjänsterna, och ii) å andra sidan den uppkomna mervärdesskatt som betalas till ett spärrat bankkonto som innehas av skatteförvaltningen.

Avvikelsen godkändes genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401² till och med den 31 december 2017. Genom godkännandet fick Italien rätt att avvika från artikel 206 i momsdirektivet vad gäller betalning av mervärdesskatt och från artikel 226 i momsdirektivet vad gäller reglerna om fakturering.

Italien ansökte om avvikelser för en begränsad tidsperiod för att göra det möjligt för landet att organisera och genomföra tillräckliga kontrollstrategiåtgärder och till fullo nyttja de tillgängliga uppgifterna via elektronisk fakturering. Genomförandet av ett krav på elektronisk fakturering för leveranser till offentliga myndigheter, som ger möjlighet till realtidskontroll av enskilda transaktioner och av det exakta mervärdesskattebelopp som offentliga myndigheter ska betala för sina inköp, bör göra det möjligt för Italien att utföra en revision av den berörda sektorn med hjälp av konventionell kontrollteknik, utan att behöva avvika från momsdirektivet för att tillämpa åtgärden med uppdelad betalning.

¹ (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401 av den 14 juli 2015 om bemyndigande för Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 217, 18.8.2015, s. 7).

Enligt de uppgifter som lämnats in av Italien fick skatteförvaltningen, genom införandet av elektronisk fakturering för leveranser till offentliga myndigheter, omfattande information om det flöde av fakturor som möjliggör kontroll av transaktioner och motsvarande mervärdesskattebelopp. En annan del av det effektiva kontrollsystemet – skyldigheten att meddela uppgifter om alla fakturor som utfärdats och tagits emot hos skatteförvaltningen – infördes först från och med den 1 januari 2017. Mer tid krävs för att åtgärden ska vara effektiv och för att på ett effektivt sätt uppmuntra skattebetalarna att förbättra sin efterlevnad av skattskyldigheterna. Italien begärde därför en förlängning av avvikelsen från artiklarna 206 och 226 i momsdirektivet i fråga om leveranser till offentliga myndigheter.

Dessutom upptäckte Italien skatteundandragande i sektorn för leveranser till företag som kontrolleras av offentliga myndigheter och till en liten grupp på 40 företag som är börsnoterade. För att kunna bekämpa detta skatteundandragande och säkerställa att offentliga intäkter inte utsätts för fler mervärdesskatteförluster, ansökte Italien om att få utvidga tillämpningsområdet för avvikelsen från artiklarna 206 och 226 i momsdirektivet till att omfatta leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till ovannämnda enheter, som av Italien ansågs vara lika tillförlitliga som offentliga myndigheter. Dessa enheter består både av företag som kontrolleras av centrala och lokala myndigheter och av en förteckning över cirka 40 företag som är börsnoterade och som sammantaget uppgår till totalt cirka 2 400 företag. Italien förväntade sig kunna hantera skatteundandragandet i form av utebliven betalning av mervärdesskatt från leverantörerna till de berörda enheterna genom att utvidga åtgärden med uppdelad betalning till att omfatta dessa företag och därigenom öka mervärdesskatteintäkterna.

Förlängningen av avvikelsen med dess utvidgade tillämpningsområde godkändes genom rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784³ till och med den 30 juni 2020. Italien har upprepade gånger åtagit sig att inte ansöka om förlängning av den särskilda åtgärden när det åtgärdspaket som Italien avser att tillämpa har genomförts fullt ut. Eftersom dessa åtgärder nyligen hade genomförts, hade det dock varit för tidigt att göra en fullständig bedömning av deras effektivitet 2020. Med tanke på de svårigheter som orsakades av covid-19-pandemin hade beskattningsbara personer dessutom större svårigheter att genomföra de ändringar som krävdes i sina faktureringsystem, liksom skatteförvaltningarna för att anpassa sina kontroll- och it-system. Bemyndigandet att fortsätta att tillämpa mekanismen med uppdelad betalning förlängdes därför genom rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1105⁴ till och med den 30 juni 2023. Avvikelsen förlängdes därefter till och med den 30 juni 2026 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2023/1552⁵. I enlighet med den senaste förlängningen uteslöts börsnoterade företag från tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden från och med den 1 juli 2025.

Mekanismen med uppdelad betalning är en del av ett åtgärdspaket som Italien har infört för att motverka skattebedrägeri och skatteundandragande. Detta åtgärdspaket omfattar bland

³ Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 av den 25 april 2017 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och om upphävande av genomförandebeslut (EU) 2015/1401 (EUT L 118, 6.5.2017, s. 17).

⁴ Rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1105 av den 24 juli 2020 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 242, 28.7.2020, s.4).

⁵ Rådets genomförandebeslut (EU) 2023/1552 av den 25 juli 2023 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 vad gäller perioden för bemyndigande och tillämpningsområdet för Italiens särskilda åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 188, 27.7.2023, s. 45).

annat elektronisk fakturering och elektronisk överföring av uppgifter om dagliga avgifter. Elektronisk fakturering infördes från och med den 1 juli 2018 för vissa sektorer och generellt från och med den 1 januari 2019. Denna skyldighet godkändes genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593⁶. Den elektroniska överföringen av uppgifter om dagliga avgifter kräver att skattebetalare som bedriver detaljhandel och liknande verksamhet (utan krav på fakturering) lagrar uppgifter om dagliga avgifter elektroniskt och överför dem på elektronisk väg till *Agenzia delle Entrate*. Denna skyldighet blev tillämplig den 1 januari 2020 och för skattebetalare med en omsättning på över 400 000 euro den 1 juli 2019. Detta åtgärds paket har ersatt andra kontrollåtgärder och gör det möjligt för de italienska skatteförvaltningarna att dubbelkontrollera de olika transaktioner som deklarerats av aktörerna och att övervaka deras mervärdesskattebetalningar. De senaste ändringarna av lagstiftningen innebär en skyldighet att göra uppgifter om mervärdesskattetransaktioner från elektroniska fakturor, gränsöverskridande transaktioner och elektroniska avgifter omedelbart tillgängliga för skattebetalarna i syfte att förenkla efterlevnaden. Detta kommer att leda till att mervärdesskattedeclarationerna fylls i i förväg av *Agenzia delle Entrate* och till förberedelse av reguljära mervärdesskatteberäkningar, vilka skattebetalarna kommer att kunna godta eller komplettera.

Italien anser att mekanismen för uppdelad betalning och den obligatoriska elektroniska faktureringen har visat på synergier som har lett till en betydande minskning av mervärdesskattebedrägeri och därför bör fortsätta att samexistera, med tanke på att uppdelad betalning är ett verktyg för att förhindra bedrägeri, medan elektronisk fakturering är ett verktyg för att upptäcka bedrägeri.

Enligt Italien ligger effektiviteten i mekanismen för uppdelad betalning i det faktum att detta instrument agerar på ett förebyggande sätt när det gäller fall av skatteundandragande och därmed säkerställer större intäkter än alla åtgärder som inbegriper efterhandskontroller. Oavsett hur snabb och omedelbar kontrollverksamheten kan vara säkerställer inte alltid åtgärder i efterhand en effektiv uppbörd av den skatt som har undandragits. Elektronisk fakturering (eller rapportering av fakturauppgifter i de fall där elektronisk fakturering inte är obligatorisk) är en mycket effektiv åtgärd, men när kontrollen väl har utförts är det möjligt att skattesmitaren inte har den ekonomiska kapacitet som krävs för att betala skulden. Italien hävdar därför att mekanismen för uppdelad betalning är ett mycket effektivt verktyg när mottagaren har en högre skattemoral än leverantören. Italien anser därför att dessa åtgärder kompletterar varandra, men inte är utbytbara mot varandra.

Det bör noteras att en av effekterna av systemet med uppdelad betalning är det faktum att leverantörer som är beskattningsbara personer inte kan dra av den mervärdesskatt de har betalat för sina insatsvaror från den mervärdesskatt som de tagit emot för sina leveranser. De kan befinna sig i en konstant kreditposition och kan behöva ansöka om en faktisk återbetalning av denna mervärdesskatt från skatteförvaltningen. Å andra sidan tillåter Italien dessa leverantörer att på vissa villkor dra av den mervärdesskatt som de inte har tagit emot från sina kunder från andra skatter som ska betalas i Italien och därigenom begränsa det kassaflödesproblem som annars kan uppstå för företag som är skattskyldiga i Italien. Enligt de uppgifter som Italien lämnat var den genomsnittliga handläggningstiden för återbetalning av mervärdesskatt under 2024 i allmänhet 74 dagar, medan den i ansökningar som avsåg beskattningsbara personer inom ramen för den uppdelade betalningen uppgick till i genomsnitt 60 dagar.

⁶ Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 av den 16 april 2018 om bemyndigande för Republiken Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 99, 19.4.2018, s. 14).

Mot bakgrund av ovanstående föreslås att Italiens ansökan om förlängning av bemyndigandet av avvikelser ska godtas, men bara till och med den 30 juni 2029 (inte till den 31 december 2029, som Italien ansökt om). Denna period bör vara tillräcklig för att bedöma de vidtagna åtgärdernas ändamålsenlighet inom de berörda sektorerna för att minska skatteundandragandet. Dessutom kommer företag och skatteförvaltningar att bli bättre rustade att genomföra de nödvändiga anpassningarna av sina system.

Med tanke på avvikelsernas breda tillämpningsområde är det viktigt att säkerställa att det sker en nödvändig uppföljning inom ramen för denna avvikelse och särskilt att bedöma åtgärdens påverkan på nivån av mervärdesskattebedrägeri och situationen vad gäller mervärdesskatteåterbetalning för beskattningsbara personer som omfattas av avvikelserna. Italien uppmanas därför att lämna en rapport om systemet för återbetalning av mervärdesskatt när det gäller situationen för leverantörer (beskattningsbara personer) som omfattas av avvikelserna femton månader efter det att systemet har trätt i kraft. Denna rapport bör framför allt tillhandahålla statistik när det gäller den genomsnittliga tid som behövs för att faktiskt återbetala mervärdesskatt till dessa beskattningsbara personer och beskriva särskilda problem som kan ha uppstått i samband med detta. I denna rapport bör det också anges vilka olika åtgärder som vidtagits för att bekämpa skatteundandragande för de varor som omfattas av avvikelserna, deras ikraftträdandedatum, samt en utvärdering av deras ändamålsenlighet.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Avvikelsen är förenlig med befintliga bestämmelser inom området.

Den 8 december 2022 antog kommissionen ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatte regler för den digitala tidsåldern⁷. Ett av huvudsyftena med förslaget är att bekämpa mervärdesskattebedrägeri genom att införa digitala rapporteringskrav baserade på e-fakturerings. Denna reform som antogs av rådet den 11 mars 2025 kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att införa obligatorisk e-fakturerings, vilket Italien för närvarande gör, men ta bort kravet om att behöva ansöka om ytterligare avvikelser från momsdirektivet för att införa sådana system. Som nämnts ovan är rapporteringen av uppgifter till skatteförvaltningen genom elektronisk fakturerings en del av det åtgärdspaket som Italien har antagit, tillsammans med mekanismen för uppdelad betalning, för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.

Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2019/310⁸ beviljades Polen en liknande avvikelse för att kunna tillämpa mekanismen med uppdelad betalning. Denna avvikelse beviljades ursprungligen till och med den 28 februari 2022, förlängdes sedan till och med den 28 februari 2025⁹ och förlängdes därefter till och med den 29 februari 2028¹⁰. Det polska systemet med uppdelad betalning omfattar ett frivilligt och ett obligatoriskt system med

⁷ COM(2022) 701 final.

⁸ Rådets genomförandebeslut (EU) 2019/310 av den 18 februari 2019 om bemyndigande för Polen att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, (EUT L 51, 22.2.2019, s. 19).

⁹ Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/559 av den 5 april 2022 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/310 vad gäller bemyndigandet för Polen att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, (EUT L 108, 7.4.2022, s. 51).

¹⁰ Rådets genomförandebeslut (EU) 2025/373 av den 18 februari 2025 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/310 vad gäller bemyndigandet för Polen att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, (EUT L, 2025/373, 28.2.2025).

uppdelad betalning. Detta obligatoriska system med uppdelad betalning påverkar leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som betalas via elektroniska banköverföringar, som utförs mellan beskattningsbara personer i områden som är särskilt utsatta för mervärdesskattebedrägeri och där bedrägeri har upptäckts i årtal. I det polska obligatoriska systemet med uppdelad betalning agerar banken som ombud och överför de belopp som betalats av kunden till leverantörens relevanta konton, dvs. det beskattningsbara beloppet till näringsidkarens vanliga konto och mervärdesskattebeloppet till näringsidkarens spärrade mervärdesskattekonto. Medlen på det spärrade mervärdesskattekontot ägs av den beskattningsbara personen, men personens möjlighet att förfoga över medlen är dock i princip begränsad till att betala mervärdesskatt till skatteförvaltningen eller till leverantörer.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden är artikel 395 i momsdirektivet som föreskriver att rådet enhälligt på kommissionens förslag får bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa slag av skatteflykt eller skatteundandragande.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Med tanke på den bestämmelse i momsdirektivet som ligger till grund för förslaget avser detta ett område där Europeiska unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

• Proportionalitetsprincipen

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Med tanke på att avvikelsen är begränsad i tiden och begränsad till leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till den offentliga sektorn och till företag som kontrolleras av staten riktas tillämpningsområdet till specifika sektorer som gett upphov till betydande problem när det gäller skatteundandragande. Därför står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att bekämpa skatteundandragande.

• Val av instrument

Det föreslagna instrumentet är ett rådets genomförandebeslut.

I enlighet med artikel 395 i momsdirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattegrupperna bara möjlig om rådet ger ett enhälligt bemyndigande på grundval av ett förslag från kommissionen. Ett rådets genomförandebeslut är det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till en enskild medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Det har inte genomförts något samråd med berörda parter. Detta förslag grundar sig på en begäran från Italien och berör bara denna medlemsstat.

- **Konsekvensbedömning**

Det har inte gjorts någon konsekvensbedömning, eftersom förslaget inte förväntas leda till några betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser.

Förslaget till rådets genomförandebeslut syftar till att förlänga tillämpningen av avvikelserna från artiklarna 206 och 226 i momsdirektivet för leveranser till offentliga myndigheter och till företag som kontrolleras av centrala och lokala myndigheter. Genom att föreskriva att mervärdesskatten ska betalas till ett separat bankkonto hos skatteförvaltningen syftar förslaget till rådets genomförandebeslut i första hand till att motverka leverantörernas skatteundandragande i form av utebliven betalning av mervärdesskatt till de förtecknade enheterna. Den åtgärd som för närvarande tillämpas av Italien förefaller vara ett effektivt instrument för att nå detta mål.

Enligt uppgifter från Italien har genomförandet av åtgärden medfört att betalningarna ökat med omkring 4,6 miljarder euro per år. Detta belopp fastställdes av *Agenzia delle Entrate*, eftersom det ansåg att i fråga om leverantörerna till *Pubblica Amministrazione* var summan, för samma transaktioner, av den lägre utgående mervärdesskatt som faktiskt betalats till följd av införandet av mekanismen med uppdelad betalning, minus ökningen av ersättningar och återbetalningar, lägre än de betalningar som gjorts av *Pubblica Amministrazione* för samma transaktioner. I en ytterligare analys som gjorts av Italien dras slutsatsen att denna effekt har varit stabil under alla år som åtgärden har genomförts med full räckvidd. Italien befarar att om man tar bort åtgärden skulle det kunna leda till intäktsbortfall av samma storlek vid en tidpunkt då Italien fortfarande måste hantera ett betydande mervärdesskattegap.

En annan effekt som bör beaktas är att leverantörer som omfattas av detta system inte tar emot mervärdesskatt från sina kunder. Därför kommer de allt oftare att behöva begära en faktisk återbetalning av mervärdesskatten, om de inte kan dra av denna mervärdesskatt från andra skatter som ska betalas i Italien. För att undvika negativa följder för dessa beskattningsbara personer, ännu mer så om leverantörerna inte är etablerade i Italien, är det viktigt att återbetalningssystemet fungerar korrekt och återbetalningarna görs i rätt tid. Enligt Italien överensstämmer de genomsnittliga handläggningstiderna för återbetalningar till stor del med den tidsfrist på tre månader som fastställs i den nationella lagstiftningen¹¹. Dessa handläggningstider förkortas dessutom för företag som omfattas av mekanismen för uppdelad betalning tack vare den prioriterade behandlingen av dessa ansökningar. Införandet av elektronisk fakturering har dessutom underlättat den övergripande behandlingen av ansökningar, vilket har bidragit till den allmänna minskningen av handläggningstiden för ansökningar om återbetalning. Enligt de uppgifter som Italien lämnat var den genomsnittliga handläggningstiden för återbetalning 74 dagar under 2024, medan genomsnittet för ansökningar inom ramen för den delade utbetalningen uppgick till 60 dagar.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Åtgärden kommer inte att ha några negativa effekter på den del av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

¹¹ Artikel 38-bis i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT**om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401² bemyndigades Italien att till och med den 31 december 2017 kräva att mervärdesskatt på leveranser till offentliga myndigheter betalas av dessa myndigheter till ett separat och spärrat bankkonto som innehas av skatteförvaltningen (*den särskilda åtgärden*). Den särskilda åtgärden utgör en avvikelse från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG när det gäller betalning av mervärdesskatt och faktureringsregler.
- (2) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784³ bemyndigades Italien att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 30 juni 2020, och tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden utvidgades till att även omfatta leveranser till vissa företag som kontrolleras av offentliga myndigheter och till börsnoterade företag som ingår i indexet *Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (FTSE MIB)*. Den särskilda åtgärden förlängdes ytterligare till och med den 30 juni 2023 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1105⁴ och därefter till och med den 30 juni 2026 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2023/1552⁵. I enlighet med genomförandebeslut (EU) 2023/1552 uteslöts börsnoterade företag från tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden från och med den 1 juli 2025.

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401 av den 14 juli 2015 om bemyndigande för Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 217, 18.8.2015, s. 7 http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2015/1401/oj).

³ Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 av den 25 april 2017 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och om upphävande av genomförandebeslut (EU) 2015/1401 (EUT L 118, 6.5.2017, s. 17 http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/784/oj).

⁴ Rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1105 av den 24 juli 2020 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 242, 28.7.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1105/oj).

⁵ Rådets genomförandebeslut (EU) 2023/1552 av den 25 juli 2023 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 vad gäller perioden för bemyndigande och tillämpningsområdet för Italiens särskilda åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 188, 27.7.2023, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1552/oj).

- (3) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 9 oktober 2025 ansökte Italien om bemyndigande att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 31 december 2029.
- (4) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen Italiens ansökan till de andra medlemsstaterna genom en skrivelse av den 27 april 2026. Genom en skrivelse av den 28 april 2026 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet.
- (5) Den särskilda åtgärden ingår i ett åtgärds paket som Italien har infört för att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande. Det åtgärds paketet, inklusive obligatorisk elektronisk fakturering som beviljats genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593⁶, har ersatt andra kontrollåtgärder och gör det möjligt för den italienska skatteförvaltningen att dubbelkontrollera olika transaktioner som deklarerats av beskattningsbara personer och att övervaka deras mervärdesskattebetalningar.
- (6) Italien anser att obligatorisk elektronisk fakturering, inom ramen för det åtgärds paket som genomförs, minskar den tid som skatteförvaltningen behöver för att bli medveten om förekomsten av ett potentiellt fall av skattebedrägeri och skatteundandragande. Italien anser dock även att det, utan den mekanism med uppdelning av betalning som införs genom den särskilda åtgärden, kan vara omöjligt att återkräva mervärdesskattebelopp från beskattningsbara personer som är inblandade i skattebedrägeri eller skatteundandragande när dubbelkontrollen har utförts eftersom dessa beskattningsbara personer under tiden kan ha blivit insolventa. Mekanismen med uppdelad betalning, som är en förhandsåtgärd, har därför visat sig vara mycket effektiv och kompletterar obligatorisk elektronisk fakturering som är en efterhandsåtgärd.
- (7) En av effekterna av den särskilda åtgärden är att leverantörer som är beskattningsbara personer inte kan dra av den mervärdesskatt de har betalat på sina inköp med den mervärdesskatt som de tagit emot för sina leveranser. Sådana leverantörer kan befinna sig i en konstant kreditposition och kan behöva ansöka om en faktisk återbetalning av den mervärdesskatt de har betalat på sina inköp från skatteförvaltningen. Enligt de uppgifter som Italien har lämnat ska beskattningsbara personer som genomför transaktioner som omfattas av den särskilda åtgärden prioriteras för att erhålla betalningen av de relevanta mervärdesskattebelopp, upp till gränsen för den kredit som härrör från sådana transaktioner. Denna praxis kräver att återbetalningsansökningar med anknytning till den särskilda åtgärden prioriteras både under den preliminära undersökningen och vid utbetalning av belopp som ska betalas från icke-prioriterade återbetalningar.
- (8) Italien har upprepade gånger åtagit sig att inte ansöka om förlängning av den särskilda åtgärden när det åtgärds paket som Italien avser att tillämpa har genomförts fullt ut. Italien anser dock nu att den särskilda åtgärden, med tanke på den särskilda åtgärdens effektivitet och dess synergier med andra tillämpade åtgärder, särskilt obligatorisk elektronisk fakturering, bör förlängas för att undvika en tillbakagång i de ansträngningar som görs för att minska det italienska mervärdesskattegapet. Bemyndigandet att tillämpa den särskilda åtgärden bör därför förlängas för sista

⁶ Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 av den 16 april 2018 om bemyndigande för Republiken Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 99, 19.4.2018, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/593/oj).

gången till och med den 30 juni 2029. Eftersom bemyndiganden för särskilda åtgärder som avviker från de allmänna mervärdesskattereglerna endast utgör en sista utväg bör Italien stärka och dra full nytta av sina konventionella medel för att bekämpa och förebygga mervärdesskattebedrägerier och, vid behov, införa nya åtgärder fram till dess att en ytterligare förlängning av den särskilda åtgärden inte längre är nödvändig efter utgången av juni 2029.

- (9) För att garantera att det sker en nödvändig uppföljning inom ramen för den särskilda åtgärden och särskilt att bedöma inverkan på situationen vad gäller återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda åtgärden, bör Italien senast i september 2027 lämna in en rapport till kommissionen. Den rapporten bör ta upp den övergripande situationen, särskilt den genomsnittliga tid som behövs för återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer, och huruvida den särskilda åtgärden och andra åtgärder som införts av Italien för att minska skatteundandragande i de berörda sektorerna är ändamålsenliga. Den rapporten bör innehålla en förteckning över dessa åtgärder tillsammans med datum för deras ikraftträdande.
- (10) Den särskilda åtgärden står i proportion till de eftersträlvade målen, eftersom den är tidsbegränsad och begränsad till sektorer där det föreligger avsevärda risker med avseende på skatteundandragande. Den särskilda åtgärden leder dessutom inte till någon risk för att skatteundandragande skulle flyttas över till andra sektorer i Italien eller andra medlemsstater.
- (11) Den särskilda åtgärden kommer inte att ge upphov till någon negativ inverkan på de totala skatteintäkterna i det sista konsumtionsledet eller på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.
- (12) Genomförandebeslut (EU) 2017/784 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 ska ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 3 andra stycket ska datumet ”den 30 september 2024” ersättas med datumet ”den 30 september 2027”.
- 2) I artikel 5 ska datumet ”den 30 juni 2026” ersättas med datumet ”den 30 juni 2029”.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*